

[Elgaard.]

er: hvad er Udgangspunktet for de Tilfælde, hvor der er konstateret Lejestigning? Og dernæst: er ikke en Del af den Lejestigning, som er en Kendsgerning i Dag, fremkommet trods den eksisterende Huslejelov ved frivillig Overenskomst mellem Ejer og Lejer? Og hvis dette er Tilfældet, hvordan kan man saa drage ogsaa disse Overenskomster ind i den Agitation, man driver, for at gøre de bange Anelser endnu stærkere, end de er?

Jeg vil gerne sige, at naar det ærede Medlem Hr. Rager udtalte, at det slog ikke hans Haab ned, at jeg havde talt, som jeg gjorde, for saadan talte Venstres Ordfører ogsaa i 1931, saa husker det ærede Medlem forkert; men jeg skal ikke have noget imod, at han lever i Haabet en lille Stund, bare han ikke bygger for meget paa dette Haab.

Jeg vil gøre den yderligere Bemærkning til den højtærede Indenrigsminister, at ogsaa gennem de Aar, hvor vi har haft Boliglovgivning; er der opstaaet Guidninger i adskillige Tilfælde, hvor det havde været bedst for begge Parter, at der skete en Omveksling. Derfor kan man ikke sige, at man har ideale Forhold; naar bare man har en Boliglov, nej; det er lige det modsatte, der gør sig gældende.

Det ærede Medlem Hr. Einer Jensen talte om, hvad der vilde ske, og at han frygtede for, der vilde komme et stigende Antal husvilde, fordi der ikke vilde være Betingelser til Stede for, at det nødvendige Antal Boliger kan skaffes til overkommelig Pris. Men jeg udtalte jo, første Gang jeg havde Ordet, at gennem alle disse Aar har vi paa intet Tidspunkt haft en Situation, hvor Husvildeantallet var saa ubetydeligt som nu, nemlig 147 Familier pr. Oktober Flyttedag 1931. Jeg tror ikke, at dette Antal kan virke som noget særligt Pres til Gennemførelse af Lovforslaget.

Carlsen-Skiødt: Den højtærede Indenrigsminister nævnte et Par Gange, at der var Tale om en midlertidig Lov, og det er delvis rigtigt, men at der, saa vidt jeg forstaar, skal gennemføres en permanent Lovgivning, naar den Kommission, som Ministeren ønsker nedsat, er færdig med sit Arbejde. Man maa altsaa forstaa det saaledes, at der nu kun er Tale om en Overgangsperiode, og det synes jeg er et Moment, man maa tage i Betragtning, [da det gentagne Gange er blevet udtalt her i Tinget, at vor Boliglovgivning, som er en Arv fra Krigstiden, skulde afvikles som noget, der hørte Fortiden til.

Den højtærede Minister sagde, at jeg ønskede at øve Retfærdighed over for Lejer og Ejer. Jeg tillod mig at afbryde den højtærede Minister med at spørge, om Ministeren da ikke ogsaa vil øve Retfærdighed, og det sagde Ministeren ja til. Saa er vi altsaa enige paa det Punkt.

Hvad Ejendomsretten angaar — det er et Spørgsmaal, jeg ikke har Tid til at komme langt ind paa, ellers kunde jeg godt have Lyst til at sige noget om det —, er vi derimod ganske uenige om, hvad der her er Ejendomsret. Naar Ministeren sagde, at der var ingen Grund til at forhøje Lejen, fordi Varepriserne eller Skatterne steg, vil jeg dog sige, at saa let kan man vist ikke komme om ved det. Der er nemlig ogsaa noget, der hedder Ejendomsskatte, og jeg tror jo nok, at de, der bor i en Ejendom, maa være fælles om at bære de Byrder, der ligger paa Ejendommen. (*Einer Jensen:* Det staar i Loven!). Saa kan man heller ikke komme uden om, at en Stigning af Lejen er berettiget.

Den højtærede Minister talte om — og det var det ærede Medlem Hr. Einer Jensen ogsaa inde paa —, at hvis Loven nu udløb til Oktober, vilde der komme en Stigning i Huslejerne paa 10 Mill. Kr. her i København. Man kan naturligvis godt nævne et saadant Tal, men man kan bare ikke bevise noget. Lad os vente, indtil vi ser Resultatet. (*Rager:* Saa er det for sent, har det ærede Medlem ikke opdaget det?). Man skal aldrig frygte for noget, man ikke ved vil komme. Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Rager; og det skal ogsaa være et Svar til den højtærede Minister, at Vanskeligheden ligger i at faa de smaa Lejligheder frem. De Krav, der stilles i Øjeblikket til nye Lejligheder fra Myndighedernes Side, vil umuliggøre, at de nye Lejligheder kan blive billige. Stat og Kommune har prøvet paa at bygge saadanne Lejligheder, og de bliver meget dyrere, end naar det er private, der bygger.

Det viser sig altsaa, at Stat og Kommune kan ikke løse dette Spørgsmaal, de private kan gøre det bedre. De Lejligheder, som vi har i Borgergade og Adelgade, maa man kassere som umulige, og heri er jeg ganske enig med de Herrer. Følgen bliver, at man ikke kan faa de billige Lejligheder, men saa maa man ordne det paa anden Maade — det er et Spørgsmaal for sig.

I Forbindelse med Spørgsmaalet om at bygge billigt nævnte det ærede Medlem Hr. Rager, at de nuværende Toldlove, som har fordyret Træ, Jern og meget andet, var jo ogsaa midlertidige. Man kan maaske ogsaa sige, at Kronessænkningen er midlertidig.